

Sır Dolu Karanlık Sokaklar

– kul mehmet · 25 Mart 2018

Sır dolu karanlık sokaklardan gezdiğini sanarak, bu sokakların içinde gizlenerek saklandıklarını sanan katiller, cinayetleri ortaya çıkmasın diye yıllarca boş yere dua etseler de kusursuz planla işlediklerini sansalar da, kusursuz cinayet yoktur bunu bilmiyorlardı. Bir insan içinde tuttuğu öfkeyle suçluluğunu bastırda da, bir yerden sonra kendini ele verecek izleri peşinde bırakarak olay yerini terk etmesine sebebiyet vermektedir. Cinayet ortaya çıkmak için doğru zamanı bekler bazen de hiç beklemeden bir günde meydana çıkar. Böylesi katil tipleri hayatın zaten bir soruşturma olduğunu, soruşturma konusunda bunu en iyi dedektif ve polis ve savcıların yaptığından habersiz, yaşamlarına devam ederek kendilerini suçsuz sansalar da, bir gün suçlu oldukları gerçeği ile ellerinin kelepçeleneceğinden habersiz yaşamları tam bir ahmaklıktan başka bir şey değildir. İnsan bazen kendi zevkine düşkün olarak ufukta kendisini bekleyen kazançsız elde ettikleri lüks gemilerine, ulaşarak arzularını gerçekleştirmek için bazı insanların hayatına son vererek ulaşmayı ister, bunu yaparken de umutlarının dalgaları kendine doğru yansıttığını sanır. Bunu yaparken, rüyaları ile sonsuza kadar ufukta yol alırken, geride bir iz kanıt bırakmadan gözden hiç kaybolmadan olay yerinden ayrılırken, gelişen olayları gönül rahatlığı içinde seyreder ve alaylı bir şekilde izler, geride bıraktığı izler silinceye kadar, asla kıyıya yanaşmazlar diyemeyeceğim, olayın ertesi gününde yakında olarak gelişmeleri yakından takip ederek, yakalanacakları ana kadar alaycı bir ifadeyle seyrederler. İnsan hayatı budur işte, kendi hayatlarının değerli diğer insanların hayatları değersizmiş gibi seyreder, kolay kazanmak emeksiz bir çabayla kazanmak için, emekleriyle alın teriyle kazananların kazançlarına göz dikerek elde etmek için öldürmeyi göze alırlar.

Yerde uzun boyunca yatan cesede bakarak derin düşüncelere dalan dedektif Rüstem, ilk işinin üstesinden gelerek başarılı olarak, kazanmanın hazını yaşamak istiyordu. Gerçi bu ilk işiydi, birçok polisiye romanlar filimler izleyerek bu dedektiflik işine merak sarmıştı. Salonun ortasında yatan maktul ünlü iş adamı Süleyman beyin cesedine hemen yanı başında yerdeki tabancaya çantasına ve az uzağında duran kasetçalar, koltuk yanında duran dul eşine ve oğluna bakarak.

-Yerde duran bu tabanca çantasına ve kasetçalara dokunmadınız değil mi?

Gözleri ağlamaktan şişen dul eşi sesi titreyerek.

-Ha hayır dokunmadık.

-Peki, Süleyman beyin son günlerde dikkatinizi çeken durgun bir hali var mıydı?

Eşi

-Mali yönden biraz çıkmazda olduğunu, bu zor süreçte işin içinde çıkamayacağını söyleyerek sabahlara kadar uyumuyordu, intihar edeceğini hiç aklımıza getirmedik.

Dedektif

-İntihar olduğu henüz belli değil.

Eşi şaşırarak.

-Öldürülmüş olabileceğini mi söylüyorsunuz?

-Bunu söylemek için çok erken.

Bir köşede üzgün duran 18 yalarındaki oğlu Kemal şaşkın bir ifade içinde.

-Babamın hiç düşmanı yoktu ki, onu kim neden niçin öldürsün?

Dedektif, elindeki tabanca az yan tarafına düşmüş ve yanında da bir kasetçalar duran maktule uzun derin bir düşünce atmosferi içinde baktıktan sonra, dedektif kasetçaların yanına yaklaştı "Play" düğmesine bastı ve mesajı dinledi: "Bu hayattan yoruldum mali krizlerden kurtulmak için her seferinde yıkıldım, yenilginin acısını tatmaktan başım önde gezmekten artık usandım şimdi yine aynı yenilgiyi tatmamak için acımı ve ıstırabımı durdurmaya karar verdim" sonrasında bir ateş sesi.

Dedektif uzun uzun düşündü.

-Bu intihar değil düpedüz bir cinayet.

Eşi ve oğlu şakın şakın bir birlerine baktı,Dul eşi.

-Bu kaniya nasıl vardınız? Uzun araştırmalar yapmadan nasıl cinayet olduğu kanısına vardınız? Oysa hayatını incelemeden kendinize sorular sorarak cevabını bulmadan nasıl anında böyle söyleyebiliyorsunuz?

-Katilin geride bıraktıkları ile.

-Nasıl? Katil ne bırakmış geride? Ortada elinde bir silah çanta ve kasetçalar ve intihar ettiğini kanıtlayan bir ses kaydı varken, bizim görmediğimiz başka bir suç aletimi var dedektif, pardon isminizi söylememiştiniz.

-İsmim Rüstem, dedektif Rüstem, benim gördüğüm hayati ipuçlarını sizin görmeniz mümkün değil de ondan dolayı, cinayet olduğunu söylüyorum. Evde sizden başka kimler var.

-Aşçımız, temizlikçi kadın ve iki hizmetçimiz vardı. Onlar akşam yatmaya gitmeden önce eşimle biz oturuyorduk, akşam kahvaltı masasında. Eşim sıkıntılıydı, ben hizmetlilere yatmalarını, masayı sabah kaldırmalarını söyleyerek gönderdim.

-Peki, akşam kahvaltı masasında eşinizle neler konuştunuz?

-Daha önceden mali sıkıntıda olduğunu söylemişti bende bu sıkıntısını bildiğim için, hayatım üzülme sen bu krizi yine atlattırısın diyerek onu teselli ederek moral veriyordum. Anlaşılan sözlerim onu teselli etmedi ki intihar etmek için bizlerin yatmasını beklemiş.

2

O kadar yorgundu ki, yolda yürürken biri dokunsa düşecek kadar bitkindi. Maktul cinayete kurban gitmişti, bunu yapanın eşimi oğlumu olduğu konusunda şüpheleri vardı. Bu şüphelerinden dolayı düşünmekten yorgundu. Kendini sokağa salarak sakın düşünmek için park yerinde banka oturarak, cinayeti işleyen katilin sessizliğini ıssızlığı ortaya çıkaracak bir ipucu peşinde, bunu bulamamanın çaresizliği gözünde biraz daha büyüyerek korkusunu çoğaltıyordu. İlk vakasında bir yanlış adımla yanlışlaşarak bir daha kalkamayacakmışım gibi hissederek, parktaki banktan kalkarak, adımlarımı daha da hızlı atarak düşünmesine sebep olurdu. Tüp şüpheleri dul kalan eşini gösteriyordu, bundan emindi.

Bir taksiye binerek malikânenin önünde indi. Malikânenin ziline basarak kapının açılmasını bekledi. Hizmetçi genç kadın kapıyı gülümseyerek açtı.

-Hoş geldiniz dedektif Rüstem Bey, Meliha hanım ve oğlu sizi bekliyor, içeriye buyurun.

Kocaman malikânenin içine girdiler, dedektif içinden, bu malikâneye giren bir daha yolunu bularak çıkamaz diye düşündü. Oturma odasına vardıklarında, Meliha hanım ve oğlu kendisini heyecanla hatta sabırsızlık içinde bekler buldu. Karşılıklı hoş geldikten sonra Meliha Hanım...

-Telefonda olayı çözdüğünü söylediniz? İnanın yüreğimize su döktünüz, gerçi intihar olduğunu kendi sesiyle bıraktığı kayıttan belliydi, lakin siz cinayet demiştiniz.

-Sakin olun Meliha Hanım, şimdi birazdan savcı bey gelince her şeyi öğreneceksiniz.

Meliha hanım ve oğlu telaşlandı. Meliha hanım.

-Savcıya ifademizi vermiştik oysa şüphelendikleri veya şüphelendiğiniz bir durum varsa bizimle paylaşır mısınız?

-Savcı gelsin sizinle paylaşırım.

Meliha hanım ve oğlu kaçmak için hazırlık halindeydiler lakin buna řu ana kadar fırsat bulamamışlardı, yerlerinden bir yalan uydurarak ihtiyari kımıldamaya çalışarak kaçmanın fırsatını kolluyorlardı. Ellerinin ve ayakları adaletin kopmaz zincirleriyle bağlanmış olduğunu anlamaları çok uzun sürmemişti. Hem terliyor hem de üşüyorlardı. Oysa her şeyi güzelce planlamışlardı, kusur hiç bırakmamışlardı arkalarında... Nasıl nerede hata yaptık diye düşünüyorlardı... Oysa ilk bakışta dedektifin ne kadar aptal olduğunu belliydi, intihar diyerek bu olayı kapatacağından o kadar emindiler ki...

Kapının zili acı acı çaldı, gelen savcı Nusret beydi. Dedektif

-Savcım hoş geldiniz.

-Hoş bulduk, bana bulduğunuz delilleri ve bu olayın intihar değil cinayet olduğu yönünde hangi delillere dayanarak vardığınızınızı söyler misiniz?

-Sayın savcım bu intihar değil bir cinayettir, çünkü intihar olsa, maktul kasetçalara sesini kaydettikten sonra stop düğmesine basarak kaydı durdurur ve intihar ederdi. Oysa kasetçaların play tuşuna başınca kaset baştan başladı, intihar eden maktul ölürken kaseti başa saramaz. İkincisi katil eşi Meliha Hanım, ilk ifadesinde o akşam kahvaltđ masasında oturuyorduk derken, akşamları kahvaltđ yapılmaz sabahları yapılır efendim.

Mehmet Aluç